

توزيع فراوانی بیماران تراکئوستومی شده از نظر سن، جنس، اندیکاسیون، عمل و عوارض

*An Evaluation of Distribution of Tracheotomy Cases According
Age/Sex Indications in Surgery and Complications.*

Soheili-Pour S., Assistant Professor ENT Department, Medical School of I UMS.

Sonbolestan M., Assistant Professor ENT Department, Medical School of I UMS.

Ataie M., Resident ENT Department Medical School of I UMS.

Abstract

Background: Elective tracheotomy is Commonly performed in hospitals in association with intensive care units. Otherwise, after failure in attempts for intubation, this surgical procedure is fulfilled when emergency conditions exist.

According to the high incidence of this operation and its importance the authors designed study by gathering information about patients including the most common, and postoperative complications, knowledge about these problems, and leads to prevention of complications of intubation and tracheotomy,

Methods and Materials: In a retrospective study with randomized sampling files of 249 cases of tracheotomy were studied . 72.65% of cases were male. Ages of patients ranged from 3 months to 85 years. The most common indications for long-term intubation and long airway holding were coma, laryngeal cancer, laryngeal trauma, thyroid cancers, laryngitis and epiglottitis respectively.

Results and Conclusion: The time between intubation and tracheotomy was 10 days or less in 20.2%, between 11-20 days in 57.96% , and 21 days or more in 21.6% of cases. The most common complications Post operatively, were ostium infection(8.4%), pneumothorax (1.6%), unilateralatelectasis of lung (1.4%), Hemorrhage of the site of operation (1.2%), Subcutaneus emphysema, (0.8%), tracheomalacia (0.4%), rupture of innominate artery (0.4%), tracheal stricture (0.8%) and at last, large granulation tissue on the anterior wall of trachea (0.4%) respectively, However, 27.48% of cases died because of their basic problem, so evaluation of probable delayed complications was impossible. About 57.15% of cases had no complications.

Key words: Tracheostomy, Indication of operation, Complication.

زیر جلدی ۰/۰/۸٪، تنگی تراشه ۰/۰/۸٪، تراکنوتومالاسی ۰/۰/۴٪، پارگی شریان بی نام ۰/۰/۴٪، وجود بافت گرانولاسیون بزرگ بر روی دیوار قدمی تراشه در ۰/۰/۴٪ موارد دیده شد. ضمن این که ۲۷/۴۸٪ بیماران به عمل بیماری اصلی فوت کرده بودند و قابل بررسی از نظر ایجاد عواض دیررس احتمالی نبودند، ۵/۵۷٪ تراکنوتومی شده دچار عارضه نشدند.

بحث و نتیجه گیری

تراکنوتومی می تواند به عنوان یک عمل جراحی شایع و کم عارضه در تمامی بیماران با مشکلات راه هوایی فوقانی انجام و باعث نجات جان آنها گردد. مسئله مهم در تراکنوتومی عوارض حین و بعد از عمل و نیز مراقبهای پرستاری لازم در ICU از بیماران می باشد.

کلمات کلیدی

اندیکاسیون عمل - عوارض - تراکنوتومی

مقدمه

عمل جراحی تراکنوتومی، به دو طریق اورژانس و الکتیو انجام می شود که در این عمل با ایجاد یک شکاف بر روی دیواره تراشه (رینگ ۳ و ۴ تراشه) راه هوایی بیمار تأمین می شود. این عمل جراحی از قدمت حدود ۱۵۰۰ سال قبل از میلاد برخوردار است که در پاپروسهای Abers and Rigvida به آن اشاره شده است. از سال ۱۸۸۳ با بروز اپیدمی دیفتیزی مجددًا این روش، طرفداران زیادی پیدا کرد. لغت تراکنوتومی در سال ۱۷۱۸ میلادی به وسیله Hiestom به کار رفت و اولین تراکنوتومی بالوله داخلی جهت جلوگیری از عارضه انسداد توسط George Martin در سال ۱۷۳۰ میلادی انجام شد.^(۶)

اندیکاسیونهای این عمل شامل رفع انسداد راه هوایی فوقانی به هر علتی و همین طور فراهم نمودن حمایت تهویه ای و تخلیه ترشحات در مواردی که ادامه اینتوپاسیون با عارضه همراه است می باشد. مزایای این روش شامل تخلیه ترشحات و امکان بلع برای بیمار و امکان تمیزکردن لوله توسط بیمار می باشد و از آسیب حنجره به دنبال لوله گذاری طولانی جلوگیری می کند. تحریک سرفه کمتری می دهد، اجازه صحبت کردن به بیمار هوشیار را می دهد و باعث کاهش فضای مرده تا حدود ۰/۵٪ می شود و امکان استفاده از تنفس مکانیکی کمکی را به راحتی فراهم می کند. (۱) و (۲) هدف از این مطالعه اثبات این مسئله است که با دقت کافی در روش عمل جراحی و مراقبت مرتب و دلسوزانه بعد از عمل می توان از بروز بسیاری از عوارض جلوگیری کرد لذا با بررسی شیوع عوارض، اندیکاسیونهای عمل و مشخصات دموگرافیک بیماران می توان در

عنوان مقاله

توزیع فراوانی بیماران تراکنوتومی شده از نظر سن، جنس، اندیکاسیون، عمل و عوارض

نویسندها

دکتر سعید سهیلی پور - استادیار گوش و حلق و بینی، جراحی سرو گردن - مرکز پژوهشکنی الزهراء(س) - اصفهان

دکتر سید مهدی سنتیستان - استادیار گوش و حلق و بینی، جراحی سرو و گردن - مرکز پژوهشکنی آیتا... کاشانی - اصفهان

دکتر مهرناز عطایی - رزیدنت گروه گوش و حلق و بینی دانشگاه علوم پزشکی - مرکز پژوهشکنی آیتا... کاشانی - اصفهان

مقدمه و اهداف

عمل جراحی تراکنوتومی الکتیو، به طور شایع در بیمارستانهای دارای مراکز مراقبتها و بیرون انجام می شود، و این در حالی است که تراکنوتومی به طور اورژانس نیز در مراکز درمانی به طور شایع در پی تلاش ناموفق جهت اینتوپاسیون انجام می شود. با توجه به شیوع این عمل جراحی و اهمیت حیاتی آن، مشخصات دموگرافیک بیماران، شایعترین اندیکاسیونهای عمل و زمان اینتوپاسیون تا انجام تراکنوتومی و نیز عوارض بعد از عمل مورد مطالعه قرار گرفت تا با آشنایی بیشتر با این مسائل بتوانیم از بروز عوارض اینتوپاسیون و طولانی تا حد ممکن جلوگیری کنیم.

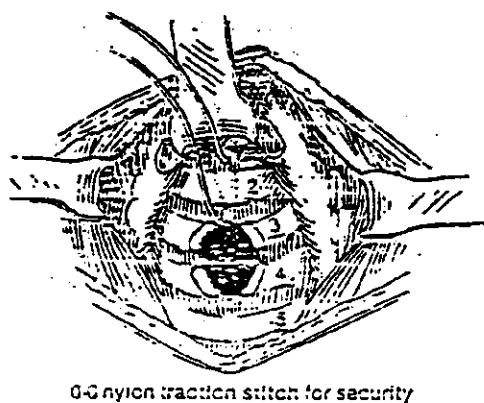
روش اجرا

طی این مطالعه گذشته نگر و نمونه گیری تصادفی ۲۴۹ پرونده بیماران تراکنوتومی شده بررسی شد.

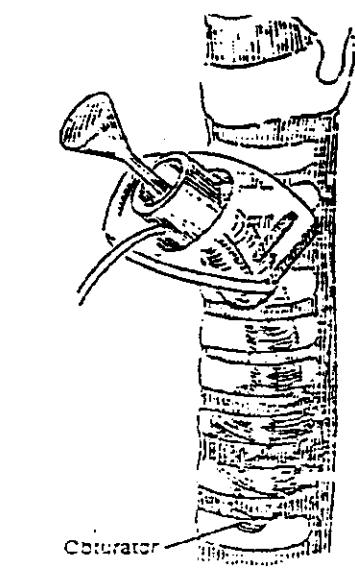
یافته های پژوهش

در این مطالعه ۷۲/۶۵٪ بیماران مرد و ۲۷/۳۵٪ زن بودند. سن بیماران از سه ماهگی تا ۸۵ سالگی متغیر بود. شایعترین اندیکاسیون عمل لزوم ادامه اینتوپاسیون و حفظ راه هوایی به مدت طولانی به عمل کما و سپس کانسر حنجره، کانسر تیروئید، لارنژیت و اپیگلوتیت بودند. زمان داشتن لوله تراشه تا انجام تراکنوتومی به ترتیب مدت کمتر از ۱۰ روز ۰/۲۸٪ تا ۲۰ روز ۰/۵۷٪ و بالای ۲۱ روز ۰/۱۶٪ موارد بود، شایعترین عارضه بعد از عمل به ترتیب عفونت استئوم ۰/۸٪، پنوموتوراکس ۰/۱٪، آلتکناتازی یک طرفه ریه ۰/۱٪، هموراژی محل عمل ۰/۱٪، آمفیزم

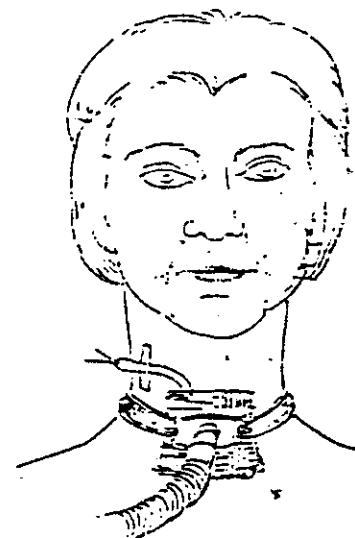
مورد اولویتهای آموزشی پرستل و جراحان، تصمیم‌گیری منطقی تری به عمل آورد.

G-G nylon traction suture for security

Cricotrator
Tracheal tube guided
via cricotrator cuff
inflated after placement

Cannula connected to air
supply; traction suture
tacked to neck

مواد و روشها

طی یک مطالعه توصیفی که بر روی ۲۴۹ بیمار تراکنوستومی شده در مرکز پزشکی الزهرا (س) بین سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۰ انجام شد در آن متغیرهای سن، جنس، اندیکاسیونهای عمل و فاصله زمانی بین لوله گذاری بیمار تا جراحی و عوارض بعدی آن مورد بررسی قرار گرفت.

شرایط ورود به مطالعه شامل پروندهای می‌شود که در آن تراکنوستومی برای بیمار انجام شده بود و شرایط خروج از مطالعه پروندهای ناقص یا تراکنوستومی نشده بود. در طی انجام این مطالعه یکی از مشکل‌ترین مسائل، ناقص موجود در پروندها و استاد پزشکی بود.

نتایج

در این مطالعه ۷۲/۶۵٪ بیماران مرد و ۲۷/۳۵ زن بودند. سن بیماران از سه ماهگی تا ۸۵ سالگی متغیر بود. شایع‌ترین اندیکاسیون عمل لزوم ادامه اینتوباسیون و حفظ راه هوایی بهمدت طولانی بهعلت کما و سپس کانسر حنجره ترمومای حنجره کانسر تیروئید، لارنژیت و اپیگلوتیت و... بودند.

زمان داشتن لوله تراشه تا انجام تراکنوستومی به ترتیب مدت کمتر از ۱۰ روز ۲۸/۲۰٪ تا ۲۰ روز ۵۷/۹۶٪ و بالای ۲۱ روز ۲۱/۶۶٪ موارد بود. شایع‌ترین عارضه بعد از عمل به ترتیب عفوت استیوم ۸/۴٪، پنوموتراکس ۱/۱۶٪ آتلکتازی یک طرفه ریه ۱/۴٪ هموراژی محل عمل ۱/۲٪ آمفیزم زیرجلدی ۰/۸٪، تنگی تراشه ۰/۸٪، تراکنوستومی، ۰/۰٪، پارگی شربان بی‌نام ۰/۰٪، وجود بافت گرانولاسیون بزرگ بر روی دیوار قدامی تراشه در ۰/۰٪ دیده شد. صمن این که ۲۷/۴۸٪ بیماران بهعلت بیماری اصلی فوت کرده بودند و قابل بررسی از نظر ایجاد عوارض دیررس احتمالی نبودند و ۵۷/۱۵٪ تراکنوستومی شده دچار عارضه شدند.

با توجه به داده‌های این مطالعه، نقطه نظرات زیر درجهت جلوگیری از عوارض تراکنوستومی پیشنهاد می‌شود:

از اب درست بی‌ساران برای عمل، استفاده از روش‌های جایگزین در بازنگه رانشدن راه هوایی، عمل جراحی تحت شرایط کنترل شده معمولاً در اتاق عمل با متخصص یهوشی آماده نورکافی و با خونگیری دقیق و استفاده از دستگاه مکش انجام شود. توجه دقیق به تکنیک جراحی، اجتناب از آسیب به غضروف کربکوئید رعایت شود (شکل ۱ و ۲).

بحث

مطالعه دیگری در سالهای ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۷ میلادی در بیماران به علت کانسر از وفاژاندیکاسیون تراکنوتومی پیدا کرده بودند انجام شد که در آن جانیز شایعترین عارضه عفونت استئوم بوده است (۴).

موقعی که از لوله تراکنوتومی کاف دار استفاده می شود باید لوله ای با کاف بزرگ که جدارهای نازکی دارد و در موقع بادکردن به شکل تراشه درمی آید و فشار کمی بر جدار تراشه وارد می کند، به کار رود (۹). طول و قطر مناسب لوله براساس شکل، اندازه و عمق تراشه، اجتناب از کشش غیر ضروری تراشه در طول عمل، مراقبت دقیق پس از عمل و مراقبت توسط پرستار ماهر جهت اجتناب از کشش غیر ضروری روی لوله تراکنوتومی به وسیله سیستم ارتباطی که با دستگاه تهویه مکانیکی مرتبط می شود (۸ و ۴).

تکنیکهای استریل در حین تخلیه و مکش ترشحات تراکنوتورونکیال، مرطوب سازی کافی هوا تخلیه کاف یا لوله یا تعویض لوله با یک لوله بدون کاف موقعی که دیگر نیاز به تهویه کمکی نیست، کاهش تدریجی قطر لوله و درنهایت آماده سازی بیمار برای خارج کردن لوله تراکنوتومی، آموزش دقیق روشاهای تراکنوتومی و اصول مراقبتهای تراکنوتومی به همه جراحان و پرستل واحد مراقبت اورژانس و ICU که وظیفه انجام تراکنوتومی یا مراقبت بعد از عمل را بر عهده دارند باید انجام شود. (۳ و ۴).

باید متذکر شد که فشار کاف لوله تراکنوتومی در هر حال باید بیش از ۲۵mmhg باشد چون باعث ایسکمی مخاطی ناجیه و تنگی بعدی تراشه خواهد شد (۸).

Reference

- 1) Brace W. Jafek, ENT secrets Hanley, Belfeus, 2001, 541.
- 2) Grag RF-surgical anatomy Ln: Gray RF, Hawthrone M. Synapsis of otolaryngology Midelsborongh Butter Worth, Heinemann Lid 1992: 491-503.
- 3) Kenan PD- complicatin allocation alocated with tracheostomy otolaryn gology clinic of North Americak 1979 Novamber: 808-815.
- 4) Landsdown-mRespiratory complication after thyroidectomy Inpatients with alarye yoitre 1999 gul: 89(7): 967: Discussion 968.
- 5) Seid AB. Gluck man J. Tracheostomy. Ln: Paprela. Shum rick, cluck man, Mey erhoff, otolaryngology: Philadelphia, London W.b. saun ders company, 1991: 2429-2437.
- 6) Spector GJ-Reopiratory insvli clecy Thracheosteds tenosin, and air way control, dn: ballenger JJ. Diseve of the nose, thront, ear, hear, neck: Leaf febiger philadel-Phia. London 1995: 30-569.
- 7) Tated-M: Kashani moto-s : atsuuva-: Takasa-ka, - T. Indication of tracheostomy for advanced oral or mesophargh yeol canser resection 1999 Auy: 102(8): 990-5.
- 8) Watson CB: A sarvey of intabatioin practices in critical care medicine, Ear Nose Throat 62: 494, 1983.
- 9) Whited RE: Posterior commiauve stenosis pot longterm intnbaton, Laryngoscope 93: 1314, 1983.

در این مطالعه رنج سنی انجام تراکنوتومی از ۳ ماهگی تا ۸۵ سالگی متغیر بود. شایعترین گروه سنی ۴۰ تا ۴۰ ساله و در درجه بعد افراد بالای ۶۰ سال بودند.

اکثر بیماران را مردان تشکیل می دادند و شایعترین اندیکاسیون عمل، لزوم حفظ راه هوایی به مدت طولانی به کمک لوله بوده است. اصولاً بهترین زمان تراکنوتومی در بالغین کمتر از یک هفته بعد از اینتوباسیون و در بچه ها کمتر از دو هفته بعد می باشد. در این مطالعه بیشترین درصد انجام تراکنوتومی مربوط به دوره اینتوباسیون طولانی مدت بوده لذا لازم است آموزش های کافی با دستورالعمل های اجرایی در این مورد دقیقاً اجرا شود شایعترین عارضه بعد از عمل عفونت استئوم می باشد، ضمن این که انسداد لوله تراکنوتومی به دنبال تجمع کورت نیز مشکل آفرین بوده است که این دو عارضه با مراقبت و پرستاری در ICU مرتبط می باشد و می تواند از علل مورتالیته و موربیدیته بیماران باشد. در مطالعات دیگری عوارض تراکنوتومی کلاً ۱۵٪ ذکر شده که شایعترین آن خونریزی بوده است (۱).

در بررسی که در یک مطالعه بر روی ۱۴۹ بیمار صورت گرفته بود ۲۱٪ بیماران دچار عارضه شدند که شامل تشکیل فیستول ۱۱/۲٪ و دکانولیشن مشکل ۸/۲٪ و عفونت استئوم ۱۲/۸٪ و گرانولاسیون بافتی در ۲۷/۳٪ دیده شده است و هیچ گونه مورتالیتی به علت عوارض ناشی از عمل گزارش نشده است (۷).